

»AMBULATE IN DILECTIONE – HODITE U LJUBAVI«

MONS. ĆIRIL KOS

Draga braćo svećenici i dragi sudionici,

Danas započinje *Molitvena osmina* za jedinstvo kršćana, pa je pravo da ovu svetu misu i prigodnu homiliju prikažemo i posvetimo toj temi koja također bitno ulazi u život i vladanje svakog kršćanina.

Unitatis redintegratio je naslov dekreta o ekumenizmu Drugog vatikanskog sabora, izdan 21. studenoga 1964. godine. Zanimljivo je da je danas pod istim naslovom »unitatis redintegratio« – »obnova cjelovitosti« Hrvatske najvažnija tema našeg političkog, društvenog i crkvenog života. Mislimo na ona područja koja su nasilnim ratom »otpala« od priznate države Hrvatske.

Za tu uspostavu cjelovitosti smo posebno zauzeti. Molitvom i drugim putovima – da se to dogodi mirnim putem.

Slična želja za obnovom jedinstva među kršćanima morala bi nas zahvatiti i u pogledu ostvarivanja Kristove molitve i Kristove zapovijedi ljubavi.

I zato ponavljamo: »Budite, naprotiv, jedni drugima dobrotivi, milosrdni, praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost. Budite, dakle, nasljedovatelji Božji, kao djeca ljubljena i hodite u ljubavi kao što je Krist ljubio vas i sebe predao za nas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodan miris« (Ef 4,30 – 5,2).

Ambulate in dilectione – Hodite u ljubavi naslov je svečanog dokumenta Drugog vatikanskog sabora o pomirenju Istočne i Zapadne Crkve i sjećanje na velik susret carigradskog i patrijarha Atenagore i pape Pavla VI.

A Dobri Pastir, uz brigu za vlastite ovce, zna i za drugi dio svojeg poslanja:

»Imam i drugih ovaca koje nisu iz ovoga ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti, i postat će jedno stado i jedan pastir« (Iv 10,11–16).

To se odnosi i na one odijeljene, kao i na one kojima još nisu poznate zelene pašne i čisti izvori Vrhovnog Pastira Krista Gospodina.

»Slavi Božjoj, Jedinstvu Crkava, Slozi i ljubavi naroda svoga« posvetio je biskup Josip Juraj Strossmayer svoju katedralu u Đakovu. S pravom ga držimo pretečom ekumenskog gibanja i promicanja kršćanskog jedinstva.

U njegovo vrijeme slavila se Tisućugodišnjica slavenskih apostola sv. Ćirila i Metoda. Prvi je umro 863. u Rimu, a drugi 885. u Velehradu, u Moravskoj.

Mi smo imali sreću slaviti Tisućugodišnjicu njihove smrti. Štoviše, središnja proslava toga jubileja bila je upravo u Đakovu.

Cijela naša hrvatsko-slavonska crkvena pokrajina ima za zaštitnike svetu Braću. I cijela franjevačka provincija sa sjedištem u Zagrebu. Nije izuzeta ni Slovenija. Gotovo svaka crkva ima njihove kipove ili slike.

I sâm Sveti Otac tom prilikom je svetoj Braći posvetio posebnu encikliku *Slavorum apostoli* 2. lipnja 1985. godine.

Prilikom boravka u Zagrebu i u Hrvatskoj dva puta je spomenuo slavenske apostole.

»Odnosi između Hrvatske i Svete Stolice bivali su sve prisniji, posebno nakon što se u devetom stoljeću, u vrijeme kneza Branimira i pontifikata Ivana VIII. učvrstila hrvatska država. Bilo je to vrijeme velikodušnog i dalekovidnog poslanja svete solunske braće Ćirila i Metoda među Slavene Velike Moravske. I u nekim krajevima Hrvatske njihova djelatnost ostavila je neizbrisive tragove u liturgiji i na jezičnom polju – posebno u glagoljskoj tradiciji« (Govori u Hrvatskoj, str. 7).

Od svega toga, čini se, ostala je samo jedna malena spomen-ploča i jedna velika u bazilici svetog Klementa u Rimu.

Njihovo štovanje je zamrlo. Više puta i s različitih strana bio sam potaknut da se taj kult oživi, posebno u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji i u provincijama posvećenim Apostolima našeg krštenja i kršćanskog djetinjstva.

Sveti Otac prigodom svojega posjeta ističe:

»Misao s nostalgijom leti u vrijeme kad su u ovim krajevima svi vjernici bili u punom zajedništvu i kad su svjedočili, svatko preko vlastite kulture i vlastitih osjećaja, istu privrženost Kristovu Evanđelju.

Sadašnje tragične podjele i napetosti ne smiju biti uzrokom zaborava da mnogi elementi ujedinjuju narode koji su danas u ratu. I zato je bitno i nužno sve ono što ujedinjuje – a to nije malo – i time graditi perspektive bratske solidarnosti« (Govori u Hrvatskoj str. 23).

I nastavlja:

»U ovim krajevima danas stavljenim na toliku kušnju vjera mora ponovno postati snaga koja ujedinjuje i daje dobre plodove, poput rijeka koje protječu ovim zemljama. Kao Sava koja izvire u Sloveniji, protječe vašom domovinom, nastavlja uz hrvatsku i bosansko-hercegovačku granicu te u Srbiji utječe u Dunav. Dunav je druga velika rijeka koja povezuje Hrvatsku sa zemljama Istočne, Srednje i Zapadne Europe. Te dvije rijeke se susreću, isto kao što su pozvani na susret razni narodi koje one povezuju. To posebno moraju ostvariti dvije kršćan-

ske crkve, Istočna i Zapadna, koje upravo u tim krajevima oduvijek žive zajedno. U toj metafori rijeka možemo gotovo zapaziti tragove puta kojim Bog od vas traži da kročite u ovom teškom povijesnom trenutku« (Govori u Hrvatskoj, str. 24–25).

Ta je metafora još značajnija u naše vrijeme, upravo ove godine, kad Amerikanci pontonskim mostom povezuju obale Save i kad se o hrvatskom Podunavlju sve više govori i čine početni koraci.

U svojem Apostolskom pismu *Tertio millenio adveniente – Nadolaskom trećeg tisućljeća* Papa kaže:

»Među najžarčim molbama ovoga izvanrednog časa u približavanju novog tisućljeća, Crkva moli od Gospodina da poraste jedinstvo među svim kršćanima različitih konfesija sve do ostvarenja punog zajedništva. Izražavamo želju da ovaj jubilej bude pogodna prilika za plodnu suradnju u povezivanju toliko stvari koje nas ujedinjuju, a kojih je sigurno više od onih koje nas dijele. Kako bi koristilo u toj perspektivi da se uz poštovanje programa pojedinih crkava i zajednica, postigne ekumenski sporazum u pripremi i ostvarenju Jubileja. On će tako zadobiti veću snagu, svjedočeći svijetu volju svih Kristovih učenika da što prije postignu puno jedinstvo u sigurnosti 'da Bogu nije ništa nemoguće'« (Ap. pismo, 16).

Kako do toga doći?

U prvom redu molitvom. Posebno Duhu Svetomu koji zna udaljiti od nas zidove prošlosti i žalosnih sjećanja razdijeljenosti i ovoga rata. Koji zna u nas uliti svjetlosti, snage i odvažnosti da poduzmemo nužne korake. On nas zagovara »nezrecivim uzdisajima« da nas raspoloži da tražimo od Boga što nam je potrebno.

Kad bismo se zapitali: Je li to moguće? – Odgovor bi uvijek bio: DA! Odgovor koji je čula Marija u Nazaretu: Bogu nije ništa nemoguće.

Uostalom, braćo, veselite se, usavršujte se, opominjite se, budite složni i živite u miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama.

Milost Gospodina našega Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga neka budu sa svima vama!

Upravo tim riječima započesmo i ovo misno slavlje za jedinstvo kršćana. Amen!